

Sygn. akt IX Ka 206/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosław Wiśniewski

Sędziowie: SO Aleksandra Nowicka

SO Barbara Plewińska / spr/

Protokolant: st. sekr. Katarzyna Kotarska

przy udziale przedstawiciela Urzędu Celnego w Toruniu Tadeusza Kaczmarka oraz Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 roku

sprawy **J. Z.**

oskarżonego z art. 65 § 3 kks i art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 37 § 1 pkt 4 kks

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 18 lutego 2014 roku sygn. akt VIII K 1246/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IX Ka 206/14

UZASADNIENIE

J. Z. został oskarżony o to, że w dniu 24 maja 2013 roku w L. koło T., przewoził samochodem (...) o nr rejestracyjnym (...), papierosy różnych marek, nieoznaczone wymaganymi znakami akcyzy, w łącznej ilości 92.400 sztuk, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 i art. 86 § 4 kks w związku z art. 7 § 1 kks, za które niezapłacone cło wynosi 6.972,00 zł, podatek akcyzowy wynosi 64.821,00zł, a podatek VAT wynosi 19.296,00 zł,

- tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. określonego w art. 65 § 3 kks i art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 37 § 1 pkt 4 kks.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 18 lutego 2014 roku:

1. uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 24 maja 2013 roku w L. przewoził samochodem marki (...) o nr rejestracyjnym (...), papierosy różnych marek, nieoznaczone wymaganymi znakami akcyzy, w łącznej ilości 92.400 sztuk, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks, za który nie został zapłacony podatek akcyzowy w wynosi 64.821,00 zł oraz, że czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od skazania go wyrokiem Sądu Rejonowego w C. za czyn z art. 65 § 3 kks na karę 142 stawek dziennych grzywny, która została uiszczona 13 czerwca 2012 roku tj. dopuścił

się czynu z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 4 kks i za to po zastosowaniu art. 38 § 1 pkt 1 kks wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 65 § 3 kks wymierzył mu karę 200 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 100 złotych;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat;

3. na podstawie art. 41 § 2 kks zobowiązał oskarżonego do uiszczenia w terminie 2 lat kwoty uszczuplenia z tytułu podatku akcyzowego w wysokości 64.821 złotych;

4. uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 24 maja 2013 roku w L. przewoził samochodem marki (...) o nr rejestracyjnym (...), papierosy różnych marek, nieoznaczone wymaganymi znakami akcyzy, w łącznej ilości 92.400 sztuk, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 86 § 4 kks, za które niezapłacone cło wynosi 6.972,00 zł tj. dopuścił się wykroczenia z art. 91 § 4 kks i za to na podstawie art. 91 § 4 kks wymierzył mu karę 1.000 złotych grzywny;

5. na podstawie art. 30 § 2 kks orzekł wobec oskarżonego przepadek przedmiotów w postaci papierosów marki (...) w ilości 4000 paczek a'20 sztuk bez polskich znaków akcyzy, w postaci papierosów marki (...) w ilości 40 paczek a'20 sztuk bez polskich znaków akcyzy, w postaci papierosów marki (...) w ilości 450 paczek a'20 sztuk bez polskich znaków akcyzy, w postaci papierosów marki (...) w ilości 130 paczek a'20 sztuk bez polskich znaków akcyzy na rzecz Skarbu Państwa i w myśl art. 31 § 6 kks zarządził ich zniszczenie;

6. zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok **w całości** na niekorzyść oskarżonego. Wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 46 kk i art. 353 § 1 kpk poprzez niezawiadomienie oskarżyciela publicznego o terminie rozprawy głównej przez doręczenie zawiadomienia co najmniej 7 dni przed terminem w sytuacji gdy w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego udział prokuratora w rozprawie jest obowiązkowy,

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 413 §1 pkt 6 kpk poprzez niepowołanie w punkcie 3 wyroku przepisu art. 41 § 4 pkt 1 kks i powołanie się tylko na przepis art. 41 § 2 kks przy obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności publicznej z tytułu podatku akcyzowego, w sytuacji gdy sąd powinien orzec w/w obowiązek na podstawie art. 41 § 2 kks w zw. z art. 41 § 4 pkt 1 kks, jeśli tej wymaganej należności nie uiszczono,

3. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu w stosunku do społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów polegającą na orzeczeniu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3-letni okres próby oraz 1.000 złotych grzywny przez co orzeczone kary nie spełniają celów wychowawczych i zapobiegawczych oraz zadań związanych ze społecznym oddziaływaniem kary.

W związku z powyższymi zarzutami prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna, a jej uwzględnienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Rejonowy dopuścił się istotnego naruszenia przepisów postępowania pod postacią art. 46 kpk i art. 353 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, co mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia; do czego przyznał się zresztą w treści uzasadnienia wyroku. Rzecz bowiem w tym, że sąd meriti rozpoznawał sprawę o przestępstwo skarbowe w trybie

zwyczajnym, a na rozprawę wyznaczoną na 18 lutego 2014 roku stawił się przedstawiciel Urzędu Celnego w Toruniu, nie stawił się zaś prokurator, będąc nieprawidłowo - jak wynikało

z treści apelacji - zawiadomiony o godzinie rozprawy. W tej sytuacji należało dojść do wniosku, że Sąd Rejonowy w sposób bezpodstawny rozpoznawał sprawę w dniu 18 lutego 2014 roku pod nieobecność prokuratora bowiem sprawa toczyła się w trybie zwyczajnym, gdzie udział prokuratora w rozprawie był obligatoryjny, co wynika wprost z art. 46 kpk. Niestawiennictwo prokuratora, gdy jego udział jest obowiązkowy winno skutkować odroczeniem rozprawy. Wprawdzie analizowane naruszenie nie stanowi bezwzględnej przyczyny odwoławczej, jednakże jest uchybieniem procesowym ocenianym w ramach art. 438 pkt 2 kpk,

a bezsprzecznie w niniejszej sprawie mogło ono mieć wpływ na treść orzeczenia. Wszak na rozprawie przeprowadzonej bez udziału prokuratora doszło do przeprowadzenia kluczowego dowodu tj. odebrano wyjaśnienia od oskarżonego i odczytano jego uprzednie oświadczenia, po czym doszło do zamknięcia przewodu sądowego i wydania wyroku. Prokurator pozbawiony został możliwości odniesienia się do wyjaśnień oskarżonego, jak i pozbawiony został inicjatywy dowodowej. Poza tym nieobecność prokuratora spowodowała, że sąd meriti nie dysponował jego ostatecznym stanowiskiem w kwestii winy oskarżonego i ewentualnego wymiaru kary, co miało ewidentny wpływ na wynik sprawy, o czym najdobitniej świadczył fakt, że w apelacji prokurator zakwestionował właśnie wymiar orzeczonej oskarżonemu kary podnosząc zarzut jej zbytnej łagodności.

Mając na uwadze wskazane powyżej uchybienie, sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Toruniu do ponownego rozpoznania.

Wobec takiego rozstrzygnięcia analiza dalszych zarzutów podniesionych przez prokuratora (których istota sprowadzała się do wytknięcia niepełności podstawy prawnej orzeczenia o obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej oraz rażącej łagodności kary) stała się przedwczesna, choć niewątpliwie sąd meriti rozpoznający sprawę po raz wtóry powinien zapoznać się ze stanowiskiem prokuratora w tej części i rozważyć słuszność zasygnalizowanych przez niego uchybień.